

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที ๒๗ เดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า ๑, ๓ มูลค่าข่าว ๔๑๕,๔๐๔.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

สัปดาห์ 1 เดลินิวส์

ต่อจากหน้า 1

จากกรณีที่ทางสาขาพัฒนศึกษา ศาสตราจารย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) มีการจัดเสวนาเรื่อง "ตัวตนใหม่ของผู้หญิงไทย : การต่อรองภพภาคทางเพศในครอบครัว" ไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ ซึ่งเป็นการเสวนาของนิสิตระดับปริญญาเอก เวทีนี้มีประเด็นเกี่ยวกับผู้หญิง สาวน้อย สาวใหญ่ ที่ก่อพิชารณา มีการยกตัวอย่างทั้งสาวใหญ่-สาวน้อย มีการสะท้อนให้สังคมไทยยุคนี้ถูกคิด...

ทั้งนี้ ดร.ปณิธิ บรรณานันท์ สะท้อนไว้ในเวทีเสวนา บางช่วงบางตอนว่า... แนวคิดสมัยใหม่ "ตัวตน" มีการเปลี่ยนแปลง สั้นไหล และมีความซับซ้อน เพราะฉะนั้นสำหรับผู้หญิงก็ไม่จำเป็นต้องสร้างตัวตนใหม่ เพียงแต่ยอมรับตัวตนเดิมนั้น ผู้หญิงไม่ได้เป็นแค่ผู้หญิง แต่ยังเป็นลูกสาว น้องสาว แม่ เป็นเจ้าหน้าที่ อาจารย์ ฯลฯ ซึ่ง ทำอย่างไรในแต่ละสถานการณ์เราจะเลือกหยิบตัวตนแต่ละตัวตนมาใช้ เพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ได้รับความเท่าเทียมหรือการยอมรับ ซึ่งการจะเลือกตัวตนแต่ละบทบาทมาใช้ได้เหมาะสม ก็ ต้องเข้าใจสังคม

อย่างไรรู้ก็ตาม เมื่อผู้หญิงคนหนึ่งได้รับแรงกดดันจากสังคม เพราะชีวิตเธอไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่สังคมต้องการ ผู้หญิงที่โดนแรงปะทะจะมีการแสวงหาทางออก-มีทางเลือกให้ตัวเองอย่างไร? นี่เป็นเรื่องน่าสนใจ

"มีช่องทางที่ทำให้ผู้หญิงได้เรียนรู้และปรับเปลี่ยนตัวเอง ตาม

ว่ามีแรงกดดันใหม่ ย่อมมีความกดดัน แต่ผู้หญิงเรียนรู้ที่จะอยู่กับแรงกดดันได้ และท้ายที่สุดเมื่อถึงจุดหนึ่งก็จะไม่ใช่ใจแรงกดดันได้" อย่างกรณีผู้หญิงไทยเดินกับสามีต่างชาติ มักถูกมองด้วยสายตาที่ไม่ดี และอาจมีการตั้งคำถามว่า...เป็นผู้หญิงอย่างที่ว่าหรือผู้หญิงกลางคืนหรือไม่?? เป็นคำถามที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ แต่เมื่อเจอกับสถานการณ์เช่นนี้บ่อย ๆ ก็เกิดการปรับตัว เรา ต้องเชื่อในความเป็นมนุษย์ แม้จะถูกกำหนดโดยโครงสร้างหรือกฎเกณฑ์ทางสังคม แต่ในความเป็น

'ผู้หญิงไทย' กับตัวตน 'เรื่องทางเพศ' สักคมไทย 'คิดใหม่?'

มนุษย์ เราพอจะมีอิสระในการเลือกที่จะปรับตัวกับความกดดันต่าง ๆ ของสังคม

หรืออย่างกรณีเป็นแม่ดอคนที่ยังเป็นวัยรุ่น ตั้งท้องขณะที่ยังเรียนอยู่ ก็จะเจอแรงกดดันมากมาย แต่จากการศึกษาและทำงานวิจัยพบว่า แม้จะเจอกับความกดดัน แต่ช่วงของชีวิตแบบนี้ก็มีการ เรียนรู้ที่จะจัดการกับความกดดัน แม้ว่าจะยากลำบาก โดยเฉพาะแม่วัยรุ่น ที่มีฐานะยากจน และผู้ชายไม่ยอมรับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งแม้วัยรุ่น ก็ต้องปรับตัวเอง มีการเรียนรู้ที่จะปรับตัว แล้วที่สุดก็สามารถที่จะผ่าน

ความกดดันต่าง ๆ ได้

“ฉะนั้น การที่มนุษย์ใช้ชีวิตเคลื่อนผ่านไปในแต่ละช่วงของตัวเอง มันเป็นเรื่องของการเรียนรู้ เรียนรู้บทบาทของตัวเอง เรียนรู้สังคม และคิดว่าเราจะจัดการและอยู่อย่างไรในสังคม”

ในทางกลับกัน ก็มีเสียงสะท้อนจากเวทีเสวนา “ตัวตนใหม่ของผู้หญิงไทย : การต่อรองมาขาคติทางเพศในครอบครัว” ที่จัดโดย มศว ซึ่งสังคมก็น่าจะต้องพิจารณา กล่าวคือ...มีหลายกรณีเกี่ยวกับ

ผู้หญิงที่สังคมเอาแต่ตำหนิ ซึ่งอยากเห็นคนในสังคมเปลี่ยนทัศนคติ แม้สังคมจะมีกฎเกณฑ์หลัก แต่ก็อย่าลืมว่ากฎเกณฑ์ของสังคมมักพูดถึงสังคมของคนกลุ่มหลัก ความคาดหวังหลัก ไม่ค่อยมีส่วนที่ให้กับคนที่แตกต่างจากบรรทัดฐาน จนมีการนิยามว่า “เป็ยงเบน” ซึ่งควรจะ

จะต้องมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนในสังคม ไม่ได้หมายความว่าละทิ้งบรรทัดฐานของสังคม สังคมก็ต้องมีกฎระเบียบ บรรทัดฐาน เพื่อความเป็นระเบียบ นี้ก็ต้องเห็นด้วย แต่... ทำอย่างไรที่จะอยู่กับคนที่ชีวิตแตกต่างจากบรรทัดฐานของสังคม

และความต่างนั้นก็ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม?? เช่นผู้หญิงที่มีสถานภาพหย่าร้าง ก็ไม่ได้บั่นทอนสังคม หรือการที่มีปรากฏการณ์หญิงรักหญิง ก็ไม่ได้ทำให้เกิดการสูญเสียสวัสดิภาพ ความมั่นคงของสังคม

ทาง ดร.ปณิธิ บรรณานันท์ สะท้อนไว้ในเวทีเสวนา อีกว่า...มีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องเปลี่ยน นั่นคือการมองเรื่องเพศ อย่าได้มองว่าเป็นเรื่องคอขาดบาดตาย เป็นเรื่องน่าอับอาย พุดถึงไม่ได้ ซึ่งจะทำให้เด็กวัยรุ่น ซึ่งอยากรู้อยากเห็น โดยแต่เดิมนั้นเรื่องเพศคือความอุดมสมบูรณ์แห่งชีวิต แต่ปัจจุบันมันเปลี่ยนไป จึงมีผลกระทบต่อคนที่ต้องไปเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ใครที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องจะถูกมองว่าเป็นคนไม่ดี **ทำอย่างไรที่เราจะปรับเปลี่ยนเรื่องเพศที่ถูกมองว่าน่าอับอาย โดยอยู่กับมันเหมือนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ให้เป็นเรื่องของชีวิต??**

“ไม่ได้หมายความว่าเราจะละเมิดบรรทัดฐานบางเรื่องของสังคม แต่อย่างน้อยเมื่อเราเห็นคนที่เขาแตกต่างจากบรรทัดฐานทางเพศที่สังคมกำหนดไว้ เรายอมรับเขาได้ ให้ที่ให้ทางและให้สิทธิกับเขาได้ หากคนในสังคมมองปรากฏการณ์แม่วัยรุ่น หญิงรักหญิง แบบเข้าใจมากขึ้น ไม่ได้มองเขาว่าเป็นปัญหาสังคมหรือมองว่าเป็นกลุ่มผิดปกติ มันจะทำให้คนกลุ่มนั้นสามารถใช้ชีวิตอย่างมีความสุขมากขึ้น ได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น สันติสุขจะบังเกิดขึ้น”...เป็นอีกบางส่วนจากเวทีเสวนา “ตัวตนใหม่ของผู้หญิงไทย” กับ “เรื่องทางเพศ”

ต่าง ๆ เหล่านี้แม้ว่าจะดูเป็นแง่มุมเชิงวิชาการ แต่ก็ยังเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และก็น่าคิด ก็สะท้อนไว้...ให้สังคมไทยลองขบคิด?!!?